

De dorul tău tată...

Eugenia Calancea

Uneori mă încerc în lacrimi,
Și plâng de dorul tău tată,
Dar tu în inimă mea imprimi,
O stare bună, curată.

Aș vrea să judeci a mea dragoste,
Ascunsă-n sufletul meu zbuciumat,
Nu vreau să crezi că-a fost o pacoste,
De-ai fi știut, ai fi-nviat.

Am luptat mult cu gândurile din mine,
Aș fi vrut să pot uita,
Dar mă gândesc tată la tine,
De-ai fi trăit, altfel era viața mea.

Trecutu-l port cu mine și-n prezent,
Că nu pot să scap de suferință,
Și totuși tată tu ai fost absent,
Singura iubire-n singura ființă.